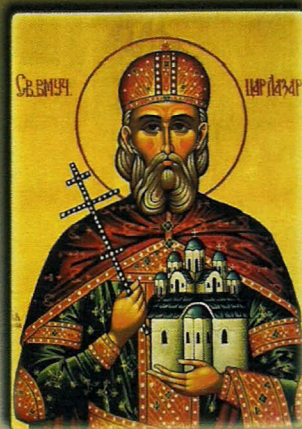
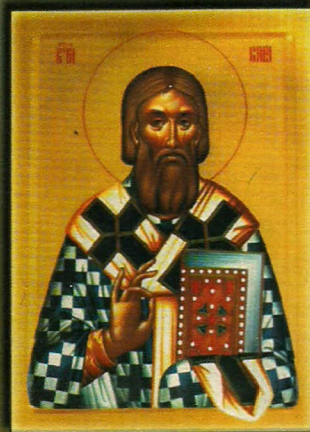

СРБИЈА НЕМА АЛТЕРНАТИВУ

СРБИ НА ОКУПУ

Београд, 30. април 2011

СРБИЈА НЕМА АЛТЕРНАТИВУ

ПРОГЛАС СРПСКОМ НАРОДУ

СРБИ НА ОКУП

Београд, субота 30. април 2011. године

Дубоко забринути тешким последицама вишедеценијског тумарања и авантуристичког и противзаконог експеримента званог Југославија;

Свесни незалечених рана из ратова и агресије од 1991 – 1999. Године;

Згрожени преваром из октобра 2000. године, када је уместо слободе, демократије и правде, успостављена принудна управа над Србима и Србијом, коју до данас удружено спроводе међународни и домаћи властодршци у служби глобалне тираније;

Знајући да су српске народне, грађанске и државне институције или угашене или су пред гашењем, у расулу и окренуте против Срба и Србије;

Са благословом Његовог преосвештенства Владике Артемија, сабрани у престоном граду свих Срба, Београду, на братском саветовању ”СРБИ НА ОКУП”, ми Срби и Српкиње са свих континената, из емиграције и Отаџбине, који се нисмо предали, који нисмо прихватили капитулације и окупације, свесни обавеза према славним прецима и рођеном, као и још нерођеном потомству, одлучили смо:

1. Проглашавамо ништавним и злочиначким све такозване споразуме и одлуке, који су довели до комадања српског народног и државног простора. Сви уставни држава проглашених након распада Југославије, сви закони, избори, сва међусобна признања и такозвани међународни споразуми, као што су Дејтонски, Париски, Кумановски, Београдски и Ердутски, посебно Ахтисаријев план о Косову и Метохији, као отворено антисрпски, наметнути су Србима. Потписе на њих, противно међународном праву, ставили су функционери који су били и још увек су под претњом и уценама, мимо животних интереса српског народа.

2. Тиме је Србија смртно угрожена, доведена до ивице амбиса, пред нестанком са списка слободних и суверених држава.

Ми Срби, не прихватамо, да под било којим изговором, да због било којих интеграција, у интересу било које белосветске силе и идеолошке магле, останемо без своје националне државе, своје једине заштитнице и мајке Србије. СРБИЈА НЕМА АЛТЕРНАТИВУ!

Опстанак нашег Светосавског Православља, опстанак српског језика и писма ћирилице, опстанак наше културе и школства, опстанак српске војске, опстанак самосталног привредног и социјалног модела, опстанак српског грба и заставе... могућ је једино ако Србија опстане као наша једина Отаџбина. Само слободна и независна Србија може бити гарант безбедности, међусобног повезивања и напретка српског народа ма где он живео и радио.

3. Позивамо све наше сународнике да зауставе и спрече даље гашење и комадање (регионализацију) Србије, да одбаце све политичке и верске вође који заговарају утапање Србије у антихришћански, екуменски и антисрпски државни пројекат назван Европска Унија, са седиштем у Бриселу и командом у Вашингтону.

Истовремено, позивамо све наше сународнике, нарочито оне који живе у Сједињеним Америчким Државама, Канади, Великој Британији и Европи, да се укључе и на сваки начин помогну промовисању и ширењу истине о српском народу у окружењу где живе и раде. Ово не могу решити странке и партије, нарочито не сада владајуће, које служе цепању и поробљавању српског народа. Србе на окупу не окупља властољубље него родољубље.

4. Поручујемо свима који желе да успоставе било који поредак на Балкану, да морају рачунати са неспорном чињеницом, да је српски народ најбројнији и у сваком погледу најснажнији народ Балкана. Такође их позивамо да прихвате вољу српског народа исказану последњих петнаест векова, да живи у својој слободној и сувереној, националној држави, Србији.

Свако ко нам то гарантује је наш пријатељ. Свако ко нам то ускраћује или на било који начин ради против тог нашег права и одлуке, за нас је мрски непријатељ.

Наравно, ми се обавезујемо да наша Отаџбина буде уређена као пристојна, цивилизована и уређена у духу праведних српских и европских вредности и стандарда. Пут наметнутих пораза, окупација и комадања српског народног и државног простора води у дестабилизацију Балкана.

5. Стране, националне и мултинационалне компаније, треба да знају да све до сада извршене и даље намераване приватизације у областима рударства, питке воде, земље и јавних система, сматрамо антидржавним и антinationалним, па ће сви такви уговори бити поништени на њихову штету. Та заједничка и национална богатства морају се ставити у службу општег народног интереса и морају бити предмет денационализације и аграрне реформе, као ослонац и сигурност за јачање српске државе и посебно српских породица.

6. Сматрамо питањем опстанка нашег народа, да сви који живе ван Србије, а немају српско држављанство, за себе и своје потомке, одмах затраже српски пасош. Сада више него било када, треба оснивати и учврстити и јачати рад постојећих националних школа, удружења, фолклорних друштава, медија, завичајних клубова изван матице. Срби и Српкиње, расејани широм света, сада када је наша мајка Србја на великим мукама, немојте се удаљавати, немојте због однарођених властодржаца да заборавите ко сте и да својом равнодушношћу индиректно помогнете злочине који не престају.

Сада, треба да долазите и боравите што више у Србији, да се укључите пословно и политички, да овде проводите годишње одморе, па и да се потпуно вратите, у Србији радите и децу рађате; једном речју – да појачате наше одбрамбене напоре.

7. Све државне чиновнике, нарочито припаднике министарстава силе, упозоравамо да отворе четворо очију, да раде свој основни посао: ЗАШТИТУ УСТАВА, УСТАВНОГ ПОРЕТКА И НАРОДА.

Ви који седите у судовима, тужилаштвима, и службама безбедности и другим државним институцијама, дужни сте да спречите свако антидржавно деловање, па макар оно долазило из Народне Скупштине, Владе Србије или

Кабинета Председника Србије. У противном, постајете саучесници због лошег чињења или не чињења онога што вам је дужност да чините. Одговорност за оваква злодела је нужна и обавезна, како пред народним, тако и пред Божјим судовима.

Немојте дозволити да вас понизе и поткупе било каквим тренутним привилегијама или обећањима. Последице које долазе након таквог антидржавног и антисрпског деловања пашће и на вас и на ваше породице, на сваког од вас појединачно, чак највише на наше још нерођено потомство.

8. Државни чиновници који су по сили закона или политичком вољом моћника у пензији или су остали без посла, да се сталешки и струковно повежу, организују и активирају. Да упозоравају на антидржавно деловање политичара, медија, и великог дела државне управе и да се спремају за одбрану, преузимање и касније јачање и препород државног апарата.

9. Омладину српску позивамо да се окрене здравом животу, рађању и множењу. Ако то није могуће по градовима, нарочито у највећим, посебно у Београду, ми Вас позивамо да се храбро и одлучно, као што су то радили наши преци вековима, нарочито у оваквим временима, када нема заштите и помоћи државе, вратите на своја, често запустела, прадедовска имања, у села и вароши широм Србије. Тамо ћете моћи да очувате личну слободу и достојанство, да се прехраните од свог поштеног рада, да одгајите велико и здраво потомство, да повећате наталитет и тако сачувате национално биће – пробудите наду у васкрс и обнову Србије.

10. Косово и Метохија нису само део српске историје и вековна територија државе Србије, већ пре свега темељ и колевка националног, верског и државног идентитета. За Србе су прихватљиви само они разговори који се тичу аутономије шиптарске мањине у оквиру државе Србије. Сваки вид преговора, јавни или тајни, који би водио било ко у име српског народа (Народна Скупштина, Влада или Председник Србије), у циљу директног или индиректног (пузећег) признања и легализације такозване државе Косова, третираћемо као чин велеиздаје и злочин уперен против сопственог народа, Српске православне цркве и државе Србије. Питање Статуса Косова и Метохије се не може постављати, јер је он већ одређен вековном историјом и Уставом државе Србије чији је неотуђиви део. Стога, српски народ никад неће прихватити никакво решење које Косово и Метохију види изван Србије у ма ком облику. Одлучно осуђујемо прећутну издају којом су сви владајући режими од 1945. године до данас, својом ненардном политиком угрозили суверенитет и територијални интегритет Државе Србије, допуштајући могућност губитка Косова и Метохије.

11. Даља борба за легитимне српске интересе на Балкану је, у великој мери, повезана са опстанком и јачањем Републике Српске. Позивамо све наше сународнике да политички, медијски, финансијски и на сваки други начин подрже напоре за одбрану резултата и карактера одбрамбеног, отаџбинског рата.

12. Срби у Македонији, Црној Гори и Хрватској треба да се заложу да да отворено, у духу међународних норми, затраже своја колективна, лична и национална права. У том смислу да се одрже референдуми Срба на целој територији СФРЈ да се изјасне да ли су за сједињавање са Србијом или да

остану у држави у којој су сада, и да се такви референдуми дозволе свим другим југословенским народима на целој територији экс – СФРЈ.

13. Национални задатак првог реда, представља одбрана од фалсификовања и крађе српске историје, језика, писма (ћирилице), културе и омаловажавања и негирања српских жртава. Сматрамо да се ова борба не може добити без озбиљне институције која би се бавила проучавањем и спречавањем оваквих појава. Такозвана Српска академија наука и уметности (САНУ) показала се, нажалост, да није сигуран ослонац за овако важне и озбиљне националне послове и задатке.

14. Позивамо предстојећи Свети архијерејски сабор Српске православне цркве, да се СПЦ врати уставном и канонском поретку, да поништи све прогонитељске одлуке уперене против Његовог преосвештенства Владике рашко-призренског Артемија, његовог монаштва и свештенства, како би СПЦ непоколебиво и надаље остала на светосавском путу, те поново заузела место и значај у српском народу које јој и припада. На тај начин и тако би била и остала ослонац и заштита српског народа, посебно када је без државе или под окупацијом, као што је то често у својој дугој историји чинила.

У Београду, 30. априла 2011. године